

На САЩ, Канада и Австралия
митрополит ИОСИФ:
**СЪБОР НА ПРЕСВЕТА
БОГОРОДИЦА**

стр. 3

**ПРАВОСЛАВНИТЕ МЕДИИ –
МЕЖДУ АВТОЦЕНЗУРАТА И
СВОБОДАТА**

стр. 4-5

**КОЙ Е ПРОФ. Д-Р
АРХИМ. ЕВТИМИЙ
САПУНДЖИЕВ**

стр. 7

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО РОЖДЕСТВЕНСКО ПОСЛАНИЕ

„И Словото стана плът, и
живя между нас, пълно с благодат
и истина; и ние видяхме славата
Му, слава като на Единороден от
Отца“ (Йоан. 1:14)

Влюбени в Господа чеда на
Българската православна църква,

В продължение на две хиля-
долетия едно събитие от
мъглата дните и годините на
света и на всеки от нас: Рождество-
то по плът на нашия Господ и Спа-
сителят Иисус Христос. Той дойде, за
да осособи човешите от властта на
греха и смъртта, и даде на всички
заглот за нов и обновен живот в Цър-
квата, която е създал и крепило на
истината, „Църква на живия Бог“
(1 Тим. 3:15). Той ни даде живот от
Себе Си (Йоан. 5:26) – така че и ние
да имаме живот, и то живот „в изобил-
е“ (Йоан. 10:10). Той прие плът от
утробата на Пресветата Дева и
плътта на човешката природа, та да
може действително да изкупи чо-
вешкия род и да доведе всеки, повар-
вал в Него, в дома на Отца, където е
вечният живот.

Ето защо днес ликува цялата вселена.
Днес е ден за духовна радост и преклонение пред
непостижимата тайна на Боговъплъщението, кото-
ро – както казва апостолът, – нанстина е „всичко
– защото Бог се яви в плът“ (1 Тим. 3:16). „Защото
Бог толково обикна света, че отиде Свои Един-
ороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не
погине, а да има живот вечен“ (Йоан. 3:16). От не-
пресказания извор на този вечен живот ние черпим
с плъни шепи, когато – разпалвайки в самите
себе си ветши човек (Кол. 3:9) – принасяме пред
Господа „плод, достоен за покаяние“ (Мат. 3:8),
който ни води към „светост“ и „живот вечен“ (Рим.
6:22) в Божията любов.

В действена прова на тази любов днес ние
можем да имаме заръка на нашия Спасител,
който в земните Си дни ни съставяше да не
забравяме нито старински, нито гладен или жаден,
нито болен или затворник (Мат. 25:31-46).

Не е тайна, че днес обществото ни преживява
тежка духовна криза, че на изпитание са поставе-
ни изключително ценности, чийто подмяна означава из-
губване на православната ни идентичност като на-
род. Бързите и резки промени, на които ставаме

свидетели в последните десетилетия, лесно ни
объркват и, увлечени от стихията на секundenе-
то, губим духовните си ориентир, стремейки се
повече към земните богатства – нежели към
непородното и бързаме да си подисури-
рим онова, което отминава заедно със съвета на
този свят (Екл. 1:14).

Едни от особено видими показатели на тази
духовна криза днес е актуалният въпрос за религи-
озното обучение в българските училища. Като при-
помняме на всички христололюбиви българи, че об-
разованието и възпитанието винаги са били, са и
ще бъдат не само приоритет, но и вътрешно при-
същна функция на Църквата, настоятелно призова-
ваме към зачитане на авторитета и гласа на Бъ-
лгарската православна църква. Българският народ
е православен вече второ хилядолетие и остава та-
ка, въпреки разнообразието на опитите да бъде
отклоняван от спасителния път на светото Пра-
вославие. Ето защо генералната, православният
български народ да не бъде обманан в светата Бо-
жествена православна вяра в Господ Иисус Хри-
ста, може да има само пагубен ефект върху бже-
дешето ни като народ, да не се изкушаваме от иде-
лата на модерността. Историата безспорно по-
казва колко изменчиви и неспособни си те. Да не
строим кули върху пясък, когато имаме на свое
разположение непоклатимата скала на Църквата

и подкрепата на днес Родилца се
възвие Господ Иисус Хри-
стос – вечен небесен Глава на Цър-
квата, наш Изкупител и Спасител.
Братя и сестри,

В живота на Христовото Рож-
дество всички ние сме призвани
лично да посрещем – не само в
домовете, но и в собствените си
сърца – Родилца се Христос Спа-
сителят. Защото само личната ни
среща с Господа може да промен-
и живота на всеки от нас, така че
да се движим неотклонно по пътя
към обещания ни от Него вечен
живот. Само опитът на вярата, об-
лечена в дела, прави от нас дей-
ствителни Христови ученици и по-
следователи, деца на небесния Отец
и обитатели на Неговото Царст-
во, където е и истинското ни граж-
данство като християни.

Призовавам над всички вас,
верни чеда на Българската пра-
вославна църква, в Родината ни и
далеч от нея, Божие благоспо-
вение и отправяме към Всенепод-
летия Бога отечески молитви – да
дарува на нашия народ мирни дни
и години, духовна бодрост и рад-
ост в Христа Иисуса.

Благотата на Родилца се въз-
вие Господ и Спасител на всички ни да бъде
с всички вас! Амин.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

† МАКСИМ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И МИТРОПОЛИТ
СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

- † Врачански митрополит КАЛИНИК
- † Сливенски митрополит ИОАННИЙ
- † Видински митрополит ДОМЕТИАН
- † Варненски и Великопреславски митрополит
КИРИЛ
- † На САЩ, Канада и Австралия митрополит
ИОСИФ
- † Западно- и Средноевропейски митрополит
СИМЕОН
- † Белокитърски митрополит ГРИГОРИЙ
- † Русенски митрополит НЕОФИТ
- † Плевенски митрополит ПАНАНАЛ
- † Плевенски митрополит ИГНАТИЙ
- † Ловчански митрополит ГАЛАКТИОН
- † Старозагорски митрополит ГАВРИЛ
- † Доростолски митрополит ИЛАРИОН
- † Пловдивски митрополит НИКОЛАЙ

Вярвам, че по Рождественските празници мислено ще посетим Ватемската пещера, ще видим Рождия се Господ и ще бъдем едни от най-щастливите хора на света. Майката Божия и Богомладенците също ще ни видят от иконите. Нещо повече: непременно ще забележим топлия поглед и усмивката на Богомладенца, който с разперени Си ръмъчи иска процес да извършва от скута на Майка Си, за да ни прегарне поудело и да ни изпълни с радост и любов.

Повече много искам тази благовестия от ангела Рождественска радост да остане завинати в душите ни, позволяте ни чрез Църковен вест-

на душата ни и на старинното ни да се спасява? Техническите неща? Пластмасовите лични карти? Сектантските стабовна за числото 666, за апокалипсиса, за Антихристия? „Провиденциално“ на новото време? Божаните в Пензаските гори, които очакват кара на света през май 2008 година? Не, мели в Господа читателя. Като православни българи ние

трябва да бъдем добри информирани

по въпросите за десетте времена, защото това е важно. От оитн зная, че стекудните по тези вярвания взоят началото си от конкретни среди в Западния свят. Така че, добре е да бъдем зилоти

кой от тези, които въскредат „лювия рег“, да открием Божия Рег? За антихрист се е говорело още през апостолско време. Християнство е вече на 2000 година. И през всичките тези години зародил се е спесият Си. Писанията ни предпазят от повоата на очите, похотата на пътята и от гордостта жетейска, от обичата към парите и прирешеното ни с дявола. Никде обаче не се споменава за

опасност от технокриетия

Информирати ни, че народите от итотк и запад, север и юг, се саблзват от дяволските изкушения. Но Бог е навсякъде. Его ние, българите, признаваме Рождество

на старите паспорти. И какво ние се случил? Нищо. Нашата опознания към настъпващите нововедения е нашата вяра в Бога, нашит живот в Православната ни вяра. Злит дух се бои от мирноста, защото не иска как да ни предпазят от благодушния живот, от молитвата към Бога и от пълното ни доверие в Него. Нищо не е по силно как да ни предпазят от злитте вярвания? Дори когато само нашите сърца ни са останали вярни? Нищо от това, че си бил навал молба да му надат номер, но ако на някого дават номер много неговата вода, ние не бива да възвеме. Преди всички ние сме имали паспорти и винаги сме под изкажкы отчет в държавните власти – и преди, и сега. Нищо не се променило. Дори и на модерен език ние се задава съмнително въпрос като на Господа: „Какво значение има това, че бива да ни предпазят от вярвите лични карти и нечисти, или не?“ „Отайте секарското ксаро и Божият светлите на очите, които помнят смъртта дорде живат на земята.“

Относно кандидатите. Кайло е той?

Кун метало и пластмаса, но без човечка тля с нищо. Едни го вълчат в божественост, друг го спешава за светския живот! Кой ще дава отговор при? Кой ще човешката вода си е склял Бог. Това е съпризнанията, което е възможност и че Той чужа нечестивостите на моните устни, а молитвеното въение на моните сърце и молитвените, които го изпълват в момента на моните обръщение към Него. Това е важно. Или както си: Серафим Саровски съветва: „Премисли. Дух и мълвния слово ние се спасят.“

Аз, например, няма да участвам в никакви мажорски кандидатури или изкушения. Христос се ражда. Емануел е с нас. Името Му е Исусу. Той казва: „Твоята вяра те спасява. Или си повечето гренел?“ „Нека ти бъде според вярата ти.“

Да, изпитание е за Божия народ, да бъде споделил с да се каже: „И аз съм твоята вяра в Бога и доверие в Майката Църкя. Но аз не се бою, защото ти си Исус Христос.“

Св. авкост Павел ни съветва: „Братя, молим ви, да не се поколебате тъй скоро в мислите си, итго да дождавате в ужас

било чрез дух, било чрез слово, или чрез послание, като че ли от нас изпращено, каквито и да биват вие Христовите деца. Никой да ни не презлито по никои начин“ (2 Ко. 2:2-3).

Св. Филипер (Дроздов) казва, че той не би повярвал дорде на очевидни неща, ако те се потвърждават на Свещ. Писанията, а Божият мир вярата за всички нас.

Православният начин на живот изиска да не имаме материални интереси от работата, да служим на Бога и Църкята с дарование, която Бог ни е дал, да приемаме св. Причастие след изповест в греховете ни, да отлучим се. Мазосет при болест и да живеем според светлите на очите, които помнят смъртта дорде живат на земята.

Господ очаква истинска вяра от нашите души. Его извадите се. Емануел посякит съум е в сила. Кавзат, че ще завладее целия свят. Подобни благоумерения е имало и в оитни времена. Това са нас сега, когато сме в ЕС, с:

га не се изолрирате в гори и узелатина,

за да избягвате от постаинията на печата. Не, и не! Нашата битка срещу тези нововедения е духовният ни живот в Христос. Но дали се имаме успех – зависи от нас. Знайте обаче, че Божият не е до добро. Бог е навсякъде. Той ще ни помогне!

не във време на беда и нужди. Нашит Спасител е Христос и на Него никога, каквито и да биват вие, Той е с. Той е, който „ни възлюбил и чрез благодатта Си ни даде време утеша и блага надежда“ (2 Ко. 2:10).

Св. Тихон Заномирски казва: „Знаю ми трябва ни да се стражуват от друго, освен от Бога? Да се бояне, държи и стрелти от вярата, за да не се боим от нищо друго. Бог е ввсякъде...“

Обзавата на всички дяволни злит дорде и изолрирате се тожи, който не се стражуват от Бога, защото той се стражуват от всички.“

Св. Марк Ефесски казва: „Каква нужда им имало от Велески събори, ако всеки един учител не бихме могъл да отгълти в нищо от тях.“

„Българиню, брате, како теб се обрщам да те повитам нешто – пише св. Николай Стрбски – Весещаш ли? Виждаш ли? Чуваш ли? Как да те оставят във възмншата тмаина. Кривоверното иска да извържи своето сърце, да участва в работите на ада и черквите, от да налее вода виевше е в кандидато тва...“

Мазосет иска само да се научи как да се съумит, но да не бъдеш таквю. То ти дава свободата да държиш кандидато си както исках, само не желае да го види заплашено. Това са злитте вертене, които са ударили твоята душа в тия дни... Биди благодарен и силен, българиню, брате мило!“

Така че, како знаем тези наши, досточимите читатели, да не се боим, итго да се съумит, но да направи правата ни вяра в Христа Спасителя която ти неопетна, защото ти не си ожелати от „зли и глупи джамиди, грешни и жиданни и пакобни намерения“. Амин!

На САЩ, Канада и Австралия митрополит ЙОСИФ

ник“ да спира вниманието ни на неща, които съществуващ и не сдвигат да смутят народата ни. Това са нашелите публикации за липсата на благодат в нашата Църква, за лечата на Ангелина, разпространение „дрордността“ за свършаче на света, за очакванията нови карти и паспорти, с прекорен към так секретни компютри, за големи компютри в Европа, за числото 666 и какво да бъде нашето отношение към всички тези неща.

Това са също „лицанията“ на десните православствата, които

подмятат името на Църквата ни

с термина „верска общност“ и откъват от народата ни дори родил българи еванг.

Разбира се, Църквата ни трябва да утеша народата си с официално становище по всички тези недоудания и смущения в народното мислене. Тук обаче бих искал да изразя читателите с моето лично разбиране, което съм стъвял в себе си след 25 години ходене по святото, от където излизат всички тези изкушения и смущения за износването български православен народ.

За възврата на становището си ще използвам и мислено по тези проблеми на чудния старец отец Йоан Кръстител.

Кое може да нареди

и да пазим чистотата на вярата си, но да не внимаваме да не станем провинциални протестантските заблуди и страховете сред православния ни народ. Знати и ние вървеме и изповядваме, че чакаме въркренето на мъртвите и живота в бъдещия век; и ние се молвим Господ да ни даде добър отговор пред Неговата съдница.

На Рождество Христово ние признаваме създаването на земята на Евата на скетата ни Църква, която е състала и крепилно на истината“ (1 Тим. 3:16). По този повод ние

не бива га добори и за страх,

защото Бог е с нас. Думите на Божествения се авсия. Не ти в благовестика голвара радост, а не страх или притеснение, които не водят към Христа. Евата в Богомладенска, приятелството ни с Христа, Неговата обия към нас и зашто да не грешим ако това може да ни спаси. Знаето името Му е Исус, което ще рече, че Той ще спаси народа Си от всички тия неща, които не гоغبят, но да да бимаме – от грех. Техниката и компютърът няма да ни наредят, но ние сме собствени грехове – да!

Иска да ни отекни от тези, които дават личните карти, да се откъжат от вярата си? Кара ли ни й-

Христия в България и по нечия воля от Сидни. Австралия и Гариото. Канада, от Нью Йорк до Лос Анджелис и Анаполис, та чак до паралия ни в Антарктида. И навсякъде Рождение се Богомладенска сила и радост като на Свои деца.

Итго, това е радостното и неопетна, което е възможност и че Той чужа нечестивостите на моните устни, а молитвеното въение на моните сърце и молитвените, които го изпълват в момента на моните обръщение към Него. Това е важно. Или както си: Серафим Саровски съветва: „Премисли. Дух и мълвния слово ние се спасят.“

га не се боли от нищо, освен от грехи

Поимте какво казва Бог и какво вожда Му към всякего едного от нас: „Сине, (дъле), дай Ми сърцето си“ (Прем. 22:26). Той не казва: „Дай Ми паспорт си, дай Ми личицата си карта, дай Ми пенсионието си документи, дай Ми данъчния си номер, дай ми ЕГН-то си.“ Нещо по-сърцето си! Его кое трябва да знаем и пазим. Его то като трябва да служим и чрез кое имаме дароване на Си.

Цртия кон няма закон според св. авкост Павел? Против тези, които имат дароване на Си, нека им бъде радост, мндр, дълготърпение, вяра, честност, издръжкане! Его кое трябва да знаем.

Пещт въсе имаме и

НОВИ КНИГИ

„ПРИКАЗКА, НАРЕЧЕНА РИЛСКИ МАНИСТИР“ – автор Иван ЦЕНТРИН – е книга с привлекателна форма на Рилската се обима, за обявинява образ на нейшю оновата и за силната на въртата на нешоите недоведения. Написана одволично в поетнично, „приказка“ и проза, читател да и сърцето на Бога и разкрива свобитие на приносик, оставиля правия следва в живота на манастира.

Книгата е съществено издание на Рилския манастир в Свиново и издателят. Официалното предстояние на „Приказка, наречена Рилски манастир“ ще е на 20 декември от 14ч. в Евразийския център при стария храм „Св. св. Богородица и Илия“ и ще се осъществява с групата с авторката и дви си закупия книга.

За контакти: 980 30 306

По мнението на Достоевски, Чертковски митрополит Макар, а в много отношения той (архим. Евтимиј) бе истински аскет и подвижник, макар и да се, от друга страна, житејстварста на кура“.

Това изјавување и достоинствата до нас име, списака и митрополитното му литературно творештво, во иштуват респект и големо уважение.

Проф. др. архимандрит Евтимиј архимандрит

Проф. др. архимандрит Евтимиј архимандрит

Кои е професор доктор архим. Евтимиј (Савин) Живец

роц. Пенен е крај на XIX век (на 25 юли 1884 г.) е семејство на Најдево Гајнуждане и е крстен стиличен бугарскиот име Лука.

Преди Ослободбението градот има собствено население. Населеното му е злоради и сипен дух, религиозно, без карти и предмети, десет пати по-ниборна од франска, со пати по-демократична од американска.

Ненашта корисно се променат в крај на XIX век. Влаодла на Ал. Червтелод во замистит-министар на Русия Николай Гере се кажа: „След потгуванато на Андриолско вистание Коприница, макар и не оспорива, изгледајќи како постоупен град, в којто бројадат глади и изнемоштен жор. Те виамај дава здэв. Турците остоене ценит прамети и покаржаниа да забраблат од гора 2600 ооо, 1700 агнета, 990 крави, 360 волове и 717 коза.“

В годинате след Ослободбението остоене стана автонична и одлучилено се завршило по родителските места и бавно и трудно животот започна да се нормализира.

Лука Савинуждане расте в това време, многу млади и предизати жора. Ор вкочени старци слушад слемени за животот и правите в града пред Ослободбението, за преживаното по време на вистанането и след него. Теми раска-

зи остават след за цаа живот и неговото сфаќание. Той започна основното си образование в родна жора. Един од учителите му в ранното детство се споведи пред колегатите на свој коприничанскио уиноне по повод на неговата кратка, нежна и чувствителна нитурга: „Во Луковина е детската крста на животот в сес так да биет“.

На 14-годишна возраст замивана за Цигрирад и през 1898 г. постовиа в тамошната Бугарска духовна семинарија. През шестгодишното си обучение тој активно учествува и в живота на мигоробителната бугарска колониа, чието буюно и интелгентно алро до ца коприничане. При запирањане на семинаријата през 1904 г. лично Екзарх Исидор го пострвита в монашество с името Евтимиј и го роголожава в Вердовскови кона. Големото жељание на младежа за повоше звание и усуршвеностане го отеждат в известната Киевска духовна академия. Закарвара в през 1908 г. с вучивната степен „кандидат на богословство“ и сие виваносто „магистрат“.

Кратко време учествуваша в Цигрирадската духовна семинарија. Но за неговата вечно туржесна повия предизвикателства природата преподнеса голема работа не в достаточна. Со голым интерес следат вични новост и сиво с занитригнува од неиската философска мисла и мислата Виена, Гетеиштејн и Москва и Берн са местата, кадето изучава философија. Този период од живота му (1911-1913) се характеризира с

многу усилена работа по неколку направления – заштобено мукуваше основно на философска, запетелуване в Софийската духовна семинарија и не на последно место са обществентите му задлжане с в делегат на бугарското руската „Червен крста“ при Дружбата болнинив в Локоарад и архереискио наместник в Пашмакци (сега Словина). През годинате 1914-1915 праши специјализација по философија в Швајцерија и долува научно степен „доктор по философија“ в Бернска философска факултет.

Този достен бугарскио философија, од август 1915 г. е избран за ректор на Пловдивската духовна семинарија, којто роголоводи до есента на 1922 г. По това време Пловдивскиот митрополит Максим го роголопадо в Берномешаки славит архереискио митрополит в в 1917 г. „во“ с „ост“

Новата учебна 1922/23 г. за архимандрит Евтимиј е сиво ново чинало. Той се премива в София и става професор в Богословската факултет на Софийскиот духовен университет „Св. Кирилот Охридски“. Роголоводи катедрата по христијанско аполотегија с историја на религијата и христијанска философија. (Аполотегијата е кклон од христијанското богословие, којто има за цел да заштитва христијанската религија.)

Преводателската му ангажираност не го спира през 1926 г. да напиши шестмесечна специјализација в жубина.

Ето како раскава за живота му през този период. Проф. архимандрит Евтимиј живееше строго по монашески. Негово обширно помешане, а едина става, когото бе в спилица, и трансиранио, и кабинет, и примна, и салон за скалци, и канцеларија на десетина друства.“

Архимандрит Евтимиј

ослањана огромното значенје на православните христијански братства и друштвства в става един од ревностите му радетели у нас. Обществентата му ангажираност в самото време с так. Той е един од основителите и член на „Киевско-религиозно философско общество“, активно учествува в работата на „Славјанска беседа“. Междуресомно изнеса лекции и скалци у нас и в жубина.

За организирате на междуроднојте аеропријатии, свирпани с богословство и философија, тој виваге е жељан учествува, заради неговата широкa култура, задлжовно позивана в тези области и отлично владеене на жубан сивия. Той е избран за прамствател на Софийскио университет на Петия интернационални конгрес по Историја на религијата в р. Луна, Швајцерија, тој виваге е избран в през 1931 г. и има Междуроднојте аеропријатии, свирпана конгрес во Виена.

В малкото си свободное време не престана да виче оригинални трудове в областта на христијанско аполотегија, историја на религијата и в заштита на Православното. Издаде сеп. „Зов“, ситригнува в своето време од своите списавана и неговите. Независимо од големата си ангажираност през остои се сконцентрира животот своето в намери по света, с каковато и да се занимава, тој си остава коприничане. Мислата за родина крст не го напушта.

На родина се прамствател на религијата и не само сконцентрира си научни трудове. Най-роголоведат да за родина жора и копри-

ничане от него е пламнативо му по обича и синона признателност жече. Архимандрит Евтимиј започна историјата на Коприница и роглата на нејнитие спавне в бугарското културно и револуционерно издариство. Своето живото на града и с виељки ивижда, че с воељки изминала година редитие на останане живот свирементица на „Заштитна вест“ на Коприница оредват. Заживане се последните остатяти од литературните паметивна бугарско културно-просветна работа. Той не може да гледа сиво спокоејште как виче на присти се бронт учествуваније в Коприничанскио вивтане и много от роголобоитите по него остават неизживени. Стариете коприничане – ивиста капили етнографско музеи, одцели след вивтаното – се затваря. В темиите ралин в горади и вивтајќи дотестати за миналото на града и неговите жители, темии портрети и други невинности, когото са обрече вие на забраваност и заборавање с так.

Пред тази Коприничанска с нејното славно минало едно Евтимиј се преквалина и е искал да в ивисте сие славити бугарскио народ на бугарские поколения. Той става прамствател на комитетна на Коприничанско-болгариотелско работно друство да се скалцирива тово огромно автентично историско богатство и както казва постои: Х. Харамбисше. И дешивитие коприничане – ивиста да забивчат теми плавивни“.

Груната си поставя трудната и огромна задача да себере организирани материјали за Коприничане и спомените на сличениците на сибитивта пред неговите „Заштитна вест“ в Андриолско вивтане. Резултат на огромния труд и отговорност по сибиването, обработваното, покаржваното, а в ивиста ројините материјали на града и жителите му, за него воељки мивало и истонствє, за него виво бит с издиданте през 1936 г. Юбилейниот сборник по миналото на Коприница (20 април 1876 г. – 20 април 1926 г.), сибрал и наредити пројекти на архимандрит Евтимиј. Независимо од положително усилние не вичиско е публикувано, а в непристрелно се откритват сие нови следиване и вивтане на нивите сивитие.“

И теми достонние жече си припомнат детството и емонитие при сибирание на „тараша“ от вивтите в виче извидани „брыбоби“ (картофи). Колко голема са била радостта им, след уторното Росене в браните од уторно фени виво да открият междуститенка невој големата глава брыбоби.

Аналитично на детално издариство архимандрит Евтимиј и неговите друтари сибирати „тараша“ от неискити документите, стари документе, синоне, скаржовници на „Заштитна вест“ на историјата на Вязраждане на нивите и документите. Така се рогат вивтарите жече на Обзорио ивиста архимандрит Е. Коприничане 1837-1937.“ по случај 100 г. од раждането на Любен Карапелетов и третити, оформен како албум сиво сивитие.

През целото време на работата му вйружубивитие „нему бе отседено повече от 15 години да не е страдал ивиста – ивиста капили етнографско музеи, одцели след вивтаното – да рогат най-последо го с вяршено скова и направи неговите работни дела...“ (Ана Карамнива).

Вивта на земјата си живот архимандрит Евтимиј при живаноста на неговото семејство, а се кава себ сиво: „За каково да се отлакам? Ал, ивиста и вивкаме сиричае, запирш семинарија, и то в Цигрирад, Росене в браните од уторно фени на градо по страшно, станах доктор по философија, при това сиво и духовно личие, виче архимандрит, достигане и рива вичити учествува по вярата – редовен професор вив вярвојана разсадивна на духовната просветата – нашиа млада богословствена школа – ивиста сива заслужад вичито това? Каково сиво довешта в света? Каково е собствено живито, та грабави на отворе да се отлакам в да негодувано? Слава Богу за вичито!“

„Но којто имал виваштност од позивна одгворна нашиа свиременен мичение – стилити, тој не може да не усетиш на сибивачната му од болка вярвојана поркаржваното, а в вичито виване и да не почувстват гордост, че в понавал един горжор сиво сивитие, роглен за твора в най-широк мачеш“ (Ана Карамнива).

Архимандрит Евтимиј си остави огромно и безценно наследство и вярвојане сивете спокоејшто мачеш“ (Ана Карамнива) *царствитие порти на Европа...*

Тована вичиско жече ни сивитие в вичито сивито нив сиво миче „... (Х. Харамбисше).

Любана СЕМЕРДЖИЕВА-МИТОВА

ЗАПОЧНА АВНИРАНЕТО ЗА 2008 г.

„Църковен вестник“

- 1 година ..... 21,00 лв.
- 6 месеца ..... 10,50 лв.
- 3 месеца ..... 5,25 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА:
СР. СВИДЖ, София – 1000
ул. „Оборице“ бр. 4
Тел.: 980-30-16, 987-56-10

МОЕ: Таша Тончева Христова
e-mail: zvezden@abv.bg
РЕДАКЦИОНА КОЛЕГИЈА
Роголоводи му куриери:

Банковска сметка на Синодално издвателство на БИЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 88
IBAN: BG97UNCN96601018147018. BIC код: UNCRBG63

Сметете да се издава периодично адрес в потписвалка код на почувати! Да
„Църковен вестник“ себуржана сивитие мичение и вибрижание и не бивае биче с вичито да забивчат нивите

Януари

1 2 3 4 5 16
 7 8 9 10 11 12 13
 14 15 16 17 18 19 20
 21 22 23 24 25 26 27
 28 29 30 31

Февруари

1 2 3
 4 5 6 7 8 9 10
 11 12 13 14 15 16 17
 18 19 20 21 22 23 24
 25 26 27 28 29

Март

1 2
 3 4 5 6 7 8 9
 10 11 12 13 14 15 16
 17 18 19 20 21 22 23
 24 25 26 27 28 29 30
 31

Април

1 2 3 4 5 6
 7 8 9 10 11 12 13
 14 15 16 17 18 19 20
 21 22 23 24 25 26 27
 28 29 30

Май

1 2 3 4
 5 6 7 8 9 10 11
 12 13 14 15 16 17 18
 19 20 21 22 23 24 25
 26 27 28 29 30 31

Юни

1
 2 3 4 5 6 7 8
 9 10 11 12 13 14 15
 16 17 18 19 20 21 22
 23 24 25 26 27 28 29
 30

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

2008

Църковни празници

ЯНУАРИ
 1 Св. Василия Велики (Базилски)
 6 Богоявление (Иордански)
 7 Св. Иоан Кръстител (Ивански)

ФЕВРУАРИ
 2 Сретение Господне

МАРТ
 25 Благовещение

АПРИЛ
 27, 28 Възкресение Христово

МАЙ
 6 Св. влчк Георги (Гергорови)
 11 Св. Кирил и Методий

ЮНИ
 5 Възнесение Господне (Спасовден)
 15 Петровден
 16 Св. Дух
 29 Св. ап. Петър и Павел (Петровден)

ЮЛИ
 20 Св. прор. Илия (Илияден)

АВГУСТ
 6 Пресъбуждане Господне
 15 Успение на Пресвета Богородица

СЕПТЕМВРИ
 8 Рождество на Пресвета Богородица
 14 Въздвижение на Св. Кръст (Кръстоподем)

ОКТОМВРИ
 19 Преп. Йоан Рилски Чудотворец
 26 Св. влчк Димитър (Димитровден)

НОЕМВРИ
 8 Сябор на архангел Михаил (Архангеловден)
 21 Введение Богородично

ДЕКЕМВРИ
 6 Св. Николай Мирликийски (Николаевден)
 25 Рождество Христово
 26 Сябор на Пресвета Богородица
 27 Св. първоученик и архидякон Стефан

Официални празници

ЯНУАРИ
 1 Нова година
МАРТ
 3 Ден на Освобождението на България

АПРИЛ
 27, 28 Възкресение Христово
МАЙ

1 Ден на труда
 6 Ден на храбростта и Българската армия
 24 Ден на българската провета и култура и на славянската писменост

СЕПТЕМВРИ
 6 Ден на Съединението
 22 Ден на Независимостта на България

НОЕМВРИ
 1 Ден на народните будители

ДЕКЕМВРИ
 24 Бъдни вечер
 25, 26 Рождество Христово (Колежи)

Юли

1 2 3 4 5 6
 7 8 9 10 11 12 13
 14 15 16 17 18 19 20
 21 22 23 24 25 26 27
 28 29 30 31

Август

1 2 3
 4 5 6 7 8 9 10
 11 12 13 14 15 16 17
 18 19 20 21 22 23 24
 25 26 27 28 29 30 31

Септември

1 2 3 4 5 6 7
 8 9 10 11 12 13 14
 15 16 17 18 19 20 21
 22 23 24 25 26 27 28
 29 30

Октомври

1 2 3 4 5
 6 7 8 9 10 11 12
 13 14 15 16 17 18 19
 20 21 22 23 24 25 26
 27 28 29 30 31

Ноември

1 2
 3 4 5 6 7 8 9
 10 11 12 13 14 15 16
 17 18 19 20 21 22 23
 24 25 26 27 28 29 30

Декември

1 2 3 4 5 6 7
 8 9 10 11 12 13 14
 15 16 17 18 19 20 21
 22 23 24 25 26 27 28
 29 30 31